



ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΒΜ Ε 2021. 14/16

ΕΝΩΣΙΩΝ ΤΟΥ κ. ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΦΟΡΑ – ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

1. Κωνσταντίνας Ν. Κακογιάννη, Δικηγόρου Αθηνών, κατοίκου Αθηνών, οδός

Πόντου αρ.19

2. Βλένης Α. Καρνιάτη, Δικηγόρου Αθηνών, κατοίκου Αθηνών, οδός Πόντου

αρ19

Κατά

Παντός υπευθύνου για τη βεβήλωση (ποδοπάτηση και σκίσιμο/καταστροφή) εικόνας της Υπεραγίας Θεοτόκου και τη βεβήλωση (ποδοπάτηση) του Σταυρού που έλαβε χώρα κατά τη διάρκεια συγκέντρωσης στο κέντρο της Αθήνας στις 8 Μαρτίου 2021

Αξιότιμε κύριε Εισαγγελεύ,

Με την παρούσα θα θέλαμε να σας ενημερώσουμε για μία βάναυση και κατάφωρη προσβολή του κράτους δικαίου, **μέσω της παραβίασης ενός θεμελιώδους ατομικού δικαιώματος**, όπως είναι το δικαίωμα της θρησκευτικής ελευθερίας, αλλά και μέσω της διατάραξης της δημόσιας τάξης, εφόσον οι υπό κρίση πράξεις αποτελούν πρωτοφανή προσβολή σε βάρος των δογμάτων της Ορθοδόξου Εκκλησίας. Πιο συγκεκριμένα, η Υπεραγία Θεοτόκος, ως μητέρα του Ιησού Χριστού, αποτελεί τον πυρήνα ενός από τα δόγματα της Ορθοδόξου Εκκλησίας, το μυστήριο της Θείας Ενανθρωπήσεως του Υιού και Λόγου του Θεού, όπως το γεγονός αυτό καταδεικνύεται στην Αγία Γραφή και όπως αναλύεται εκτεταμένα από τους Πατέρες της Εκκλησίας. Περαιτέρω, ο Σταυρός απεικονίζει μία άλλη πτυχή της Θείας Οικονομίας για τη σωτηρία του ανθρώπου, τη Σταύρωση του Χριστού και για το λόγο αυτό ο Σταυρός κατέχει κυριαρχη θέση, ως σύμβολο, στα Ιερά Μυστήρια της Ορθόδοξης



Εκκλησίας. Θα πρέπει στο σημείο αυτό να τονισθεί πως η υπό κρίση καταστρατήγηση του κράτους δίκαιου, κατά τη συγκέντρωση ατόμων στο κέντρο της Αθήνας την 8^η Μαρτίου, πραγματώθηκε με την άσκηση βίας, τόσο μέσω λόγων όσο και μέσω έργων.

ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Τη Δευτέρα, 8 Μαρτίου 2021, έλαβε χώρα στο κέντρο της Αθήνας συγκέντρωση υποστηρικτών του Δ. Κουφοντίνα. Με βάση δημοσιεύματα αλλά και ένα βίντεο που κυκλοφόρησαν στο διαδίκτυο, **κατά τη διάρκεια της συγκέντρωσης κάποιοι από τους συμμετέχοντες αποσπούν με τη βία από έναν περαστικό μία εικόνα της Παναγίας και έναν Σταυρό, τα πετούν στο έδαφος και τα ποδοπατούν!** Στη συνέχεια, άτομα σπρώχνουν την εικόνα της Παναγίας προς τη μέση του δρόμου – ώστε να διέλθει από επάνω κάποιο όχημα! Όμως, ο κάτοχος της εικόνας σπεύδει και τη μαζεύει. Τότε ένα άτομο από το πλήθος τραβάει την εικόνα από το χέρι του και τη σκίζει. Ο κάτοχος της εικόνας μαζεύει από κάτω τη σχισμένη εικόνα και την τοποθετεί στο καλάθι της μηχανής του. Τότε, κάποια από τα άτομα που ήταν γύρω παίρνουν τη σχισμένη εικόνα και τη σχίζουν σε μικρά κομμάτια **τα οποία πετούν κάτω!** Τα ανωτέρω γεγονότα απεικονίζονται ξεκάθαρα σε βίντεο το οποίο αναφέρεται και στα άρθρα που δημοσιεύθηκαν για το συμβάν αυτό, τρία εκ των οποίων προσκομίζονται με την παρούσα (Σχετικό 1, 2 και 3). Ενώ δε ελάμβαναν χώρα τα ανωτέρω, οι συγκεντρωμένοι φώναζαν συνθήματα κατά της πατρίδας και της οικογένειας, και πιο συγκεκριμένα τις φράσεις: «Στο δι@λο η οικογένεια, στο δι@λο και η Πατρίς, η Ελλάδα να πεθάνει να ζήσουμε εμείς» (Σχετ.2, σελ.2, Σχετ.3). Να σημειωθεί ότι καθ' όλη τη διάρκεια του επεισοδίου, όπως φαίνεται και στο σχετικό βίντεο, ο περαστικός/ κάτοχος της εικόνας αντιμετώπισε υβριστικές επιθέσεις και ψυχολογική αλλά και σωματική βία, βρισκόμενος περικυκλωμένος από πολυάριθμο πλήθος και μη δυνάμενος να υπερασπίσει τον εαυτόν του, ούτε και το δικαίωμά του στην πίστη του.

NOMIKA ZHTHMATA

Η βεβήλωση της εικόνας της Υπεραγίας Θεοτόκου και του Σταυρού,

που έλαβε χώρα στις 8 Μαρτίου 2021 στα πλαίσια συγκέντρωσης στο κέντρο της Αθήνας, **είναι τιμωρητέα βάσει σειράς διατάξεων του Ποινικού Κώδικα** λαμβανομένου υπόψη και του γεγονότος ότι η βεβήλωση αυτή έλαβε χώρα από ομάδα προσώπων αλλά και του ότι οι συμμετέχοντες στην πράξη αυτή, αυτουργοί, συναυτουργοί και ηθικοί αυτουργοί, είχαν πλήρη επίγνωση του αποτελέσματος της πράξης τους, δηλαδή την προσβολή του δικαιώματος της θρησκευτικής ελευθερίας και την προσβολή της δημόσιας τάξης, και επιθυμούσαν το αποτέλεσμα αυτό, ενήργησαν δηλαδή με δόλο, γεγονός που καταδεικνύεται πλήρως στο βίντεο που απεικονίζει το συμβάν. Προς κατάδειξη των ποινικών ευθυνών των προσώπων που συμμετείχαν στο ανωτέρω συμβάν παρατίθενται σχετικά άρθρα του Ποινικού Κώδικα, συνοδευόμενα από εξηγήσεις ως προς την εφαρμογή τους στη συγκεκριμένη περίπτωση.

• Άρθρο 14 - Έννοια της αξιόποινης πράξης

«1. Έγκλημα είναι πράξη άδικη και καταλογιστή σε εκείνον που την τέλεσε, η οποία τιμωρείται από το νόμο.

2. Στις διατάξεις των ποινικών νόμων ο όρος «πράξη» περιλαμβάνει και τις παραλείψεις.»

Από το ανωτέρω άρθρο συνάγεται ότι ποινική ευθύνη για τα αδικήματα που τελέστηκαν στα πλαίσια του υπό κρίση συμβάντος ενέχουν όχι μόνο οι ενεργούντες τη βεβήλωση αλλά και οι παρακολουθούντες και μη προβαίνοντες σε κάποια ενέργεια προς αποτροπή της βεβήλωσης.

• Άρθρο 27 - Δόλος

«1. Με δόλο (με πρόθεση) πράττει όποιος θέλει την παραγωγή των περιστατικών που κατά το νόμο απαρτίζουν την έννοια της αξιόποινης πράξης, καθώς και όποιος γνωρίζει ότι από την πράξη του ενδέχεται να παραχθούν αυτά τα περιστατικά και το αποδέχεται..»



Με βάση το ανωτέρω άρθρο, που θέτει τις προϋποθέσεις ύπαρξης δόλου, οι συμμετέχοντες, υπό οποιοδήποτε ρόλο, στα αδικήματα που τελέστηκαν κατά τη διάρκεια του υπό κρίση συμβάντος, ενήργησαν με δόλο καθώς γνώριζαν το αποτέλεσμα των πράξεών τους και το αποδέχθηκαν, όπως καταδεικνύεται στα αποδεικτικά στοιχεία, ιδίως το βίντεο, που υφίστανται σε σχέση με το συμβάν αυτό.

• **Άρθρο 45 - Συναυτουργοί**

«Αν δύο ή περισσότεροι πραγμάτωσαν από κοινού, εν όλω ή εν μέρει, τα στοιχεία της περιγραφόμενης στον νόμο αξιόποινης πράξης, καθένας τους τιμωρείται ως αυτουργός»

Από το παραπάνω άρθρο προκύπτει ότι ποινική ευθύνη για τα αδικήματα που τελέστηκαν κατά τη διάρκεια του υπό κρίση συμβάντος δύνανται να φέρουν πολλά πρόσωπα, όλα όσα συμμετείχαν στα αδικήματα αυτά είτε εν όλω είτε εν μέρει.

• **Άρθρο 46 - Ηθικός αυτουργός και προβοκάτορας**

«.1. Με την ποινή του αυτουργού τιμωρείται όποιος με πρόθεση προκάλεσε σε άλλον την απόφαση να εκτελέσει την άδικη πράξη που διέπραξε...»

Το άρθρο αυτό θεμελιώνει ευθύνη και για τα άτομα που τυχόν είχαν ρόλο υποκινητή στα αδικήματα που τελέστηκαν στο υπό κρίση συμβάν.

• **Άρθρο 47 - Συνεργός**

«Όποιος, εκτός από την περίπτωση της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου, πρόσφερε με πρόθεση σε άλλον οποιαδήποτε συνδρομή πριν από την τέλεση ή κατά την τέλεση της άδικης πράξης που διέπραξε, τιμωρείται με μειωμένη ποινή (άρθρο 83). Το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει την ποινή του αυτουργού, αν ο υπαίτιος προσφέρει άμεση συνδρομή κατά την τέλεση και στην εκτέλεση της πράξης, θέτοντας το αντικείμενο της προσβολής στη διάθεση του φυσικού αυτουργού.»

Το ανωτέρω άρθρο επεκτείνει τα όρια της ποινικής ευθύνης και σε άτομα που παρείχαν οποιαδήποτε συνδρομή σε αυτούς που τέλεσαν


τα αδικήματα που έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια του υπό κρίση συμβάντος.

- **Άρθρο 184 - Διέγερση σε διάπραξη εγκλημάτων, βιαιοπραγίες ή διχόνοια**

«1. Όποιος δημόσια με οποιονδήποτε τρόπο ή μέσω του διαδικτύου προκαλεί ή διεγείρει σε διάπραξη πλημμελήματος ή κακουργήματος και έτσι **εκθέτει σε κίνδυνο τη δημόσια τάξη** τιμωρείται με φυλάκιση έως ένα έτος ή με χρηματική ποινή...
3. Με φυλάκιση τιμωρείται η πράξη των προηγούμενων παραγράφων αν είχε ως άμεσο επακόλουθο την τέλεση εγκλημάτων.»

Με βάση το ανωτέρω άρθρο η έκθεση σε κίνδυνο της δημόσιας τάξης αποτελεί πράξη τιμωρητέα από το νόμο. Στη συγκεκριμένη περίπτωση η προσβολή της δημόσιας τάξης μέσω της βεβήλωσης της εικόνας της Υπεραγίας Θεοτόκου και του Σταυρού έχει δύο πτυχές – στηρίζεται σε δύο βάσεις: A. Η Υπεραγία Θεοτόκος και ο Σταυρός κατέχουν κυριαρχηθέση στα δόγματα της Ορθοδόξου Εκκλησίας τα οποία ανήκουν στον πυρήνα της δημόσιας τάξης, όπως έχει προσδιορισθεί στη νομολογία και B. Ο σεβασμός στο πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου και στον Σταυρό αποτελούν κυριαρχες θρησκευτικές αντιλήψεις στη χώρα, οι οποίες επίσης ανήκουν στον πυρήνα της δημόσιας τάξης, όπως επίσης έχει κριθεί στη νομολογία.

Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΣΤΑ ΔΟΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ – ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΟΥΣ ΙΕΡΟΥΣ ΚΑΝΟΝΕΣ

- Ως ενδεικτικό στοιχείο της θέσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου στα δόγματα της Ορθόδοξης Εκκλησίας δύνανται να αναφερθούν και οι κάτωθι στίχοι εκ της Ακολουθίας των Χαιρετισμών της Υπεραγίας Θεοτόκου, μιας Ακολουθίας που αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της Μεγάλης Τεσσαρακοστής:


«Γένοιν άγνωστον γνώναι η Παρθένος ζητούσα εβόησε πρός τὸν Ιεπουργούντα· Εκ λαγόνων αγνών Υἱόν, πώς εστι τεχθῆναι δυνατόν; λέξον μοι. Προς Ἡν εκείνος ἐφησεν εν φόβῳ, πλην κραυγάζων ούτω· Χαίρε, βουλής απορρήτου μύστις· χαίρε, σιγής δεομένων πίστις. Χαίρε, των θαυμάτων Χριστού το προοίμιον· **χαίρε, των δογμάτων Αυτού το κεφάλαιον.**» Η Υπεραγία Θεοτόκος αποκαλείται στη συγκεκριμένη Ακολουθία ως 'κεφάλαιον', άλλως 'επιτομή', των δογμάτων του Θεού.

Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός: «Διὰ τῆς ταπεινώσεως τῆς Παναγίας καὶ τῆς ύπακοῆς της εἰς τὸν Θεὸν ἐλύθη ὅπαξ διὰ παντὸς τὸ πρόβλημα καὶ ἡ τραγωδία τῆς ἀνθρωπίνης ἐλευθερίας» και «...Ἄλλ' ὅση καὶ ἂν ἦτο ἡ δόξα τῶν ἀρετῶν καὶ τῆς χάριτος τῆς Παναγίας Παρθένου, ἡ ἀποκορύφωσις τῆς δόξης της, ἡ «ἀρχὴ καὶ μεσότης καὶ τέλος» τῶν ὑπὲρ νοῦν ἀγαθῶν της (B',12) εἶναι ἀναμφιβόλως ὁ Εὐαγγελισμὸς καὶ ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὅπως λέγει ὁ Δαμασκηνός: «ἡ ἀσπορος σύλληψις» (διὰ Πνεύματος Ἀγίου, τοῦ σαρκουμένου Λόγου τοῦ Πατρός, A', 3) ἡ θεία ἐνοίκησις (τῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ Ὕποστάσεως A',6), καὶ ὁ τόκος ὁ ἄφθορος (τοῦ Ἐμμανουὴλ, Θεοῦ παιδίου, τοῦ Θεανθρώπου Ιησοῦ, A', 4)» (B,12). Διότι «ἡ δόξα τῆς Θεοτόκου ἔσωθεν, ὁ τῆς κοιλίας καρπὸς» (A',9), ὁ Χριστός» («Ἡ περὶ Θεοτόκου διδασκαλία τοῦ Δαμασκηνοῦ», Βιβλίο 'Η Θεοτόκος', ἐκδ. «Εὐαγές Ιδρυμα "Οσ. Ιωάννης ὁ Ρώσος", Αθήνα, 1970, σελ. 22-58)

Σχετικά με τον Τίμιο Σταυρό: «Ἡ Ἐκκλησίᾳ μας δὲν τιμᾶ τὸν σταυρὸν αὐτὸν καθεαυτόν, ὡς ἀπλὸ σχῆμα, ἀποδεσμευμένο ἀπὸ τὸν ἐσταυρωμένο Κύριο... Άλλὰ τὸν τιμᾶ, ὡς τὸ σύμβολο τῆς μεγάλης θυσίας τοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ τὴν ὁποία ἀπορρέει ἡ χάρη, ὁ ἀγιασμὸς καὶ ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. **Τὸν ἀσπάζεται καὶ τὸν προσκυνεῖ ὡς τὸ σημεῖο τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου** (Ματθ. 24, 30), ποὺ ἔχει προσλάβει μυστικὰ καὶ ἀκατάληπτα, ὅπως εἴπαμε, τὴ χάρη καὶ τὴ δύναμή Του.. Καὶ ὁ ἄγιος Ιωάννης ὁ Δαμασκηνὸς διευκρινίζει ὅτι, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ τίμιο Ξύλο, «προσκυνοῦμε καὶ τὸν τύπο τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, ἀν καὶ εἶναι ἀπὸ διαφορετικὴ ὕλη κατασκευασμένος, ὅχι βέβαια τιμώντας τὴν ὕλη, μὴ γένοιτο, ἀλλὰ τὸν τύπο, **ὡς σύμβολο τοῦ Χριστοῦ**». (ΤΟ ΣΗΜΕΙΟ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ- Δύναμη, Σημασία καὶ Θαύματά του', IEPA ΜΟΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ, ΩΡΩΠΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ, 2011)

**Ε. Ο. ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ
ΣΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟ ΩΣ ΚΥΡΙΑΡΧΗ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΑΝΤΙΛΗΨΗ ΣΤΗ ΧΩΡΑ**

Το παρακάτω γεγονότα αποτελούν αδιάσειστα αποδεικτικά στοιχεία του σεβασμού προς την Υπεραγία Θεοτόκο και τον Σταυρό ως κυρίαρχη θρησκευτική αντίληψη στη χώρα:

Ως προς το πρόσωπο της Παναγίας:

- Οι περισσότεροι – αριθμητικά – Ιεροί Ναοί στην Ελλάδα είναι αφιερωμένοι στην Παναγία
- Διαφορετικά ονόματα χρησιμοποιούνται ανά την χώρα για να αποδώσουν τις θαυματουργικές ιδιότητες της Παναγίας
- Το όνομα της Παναγίας είναι το πιο συχνό μεταξύ των ονομάτων που επιλέγονται ανά τους αιώνες ως κύριο όνομα προσώπων στην Ελλάδα
- Κατά τη μεταφορά μιας εικόνας της Παναγίας σε διαφορετικό μέρος για ένα ορισμένο διάστημα, για προσκυνηματικούς λόγους, χρησιμοποιείται στρατιωτικό άγημα και γίνεται ανάκρουση του εθνικού ύμνου
- Η επίκληση του ονόματος της Παναγίας, συνήθως μαζί με το όνομα του Χριστού, σε περίπτωση κινδύνου είναι μία πρακτική συνυφασμένη με την καθημερινή ζωή των ανθρώπων στην Ελλάδα, πρακτική που έχει και βιωματικό χαρακτήρα όπως αποδεικνύεται από τους πολυπληθείς τόμους βιβλίων που περιγράφουν τις θαυματουργικές επεμβάσεις της Παναγίας
- Ακόμα και εδαφικό τμήμα της χώρας υφίσταται, το Άγιο Όρος, που ονομάζεται 'Περιβόλι της Παναγίας' και είναι αφιερωμένο στην Παναγία!

Όσο για τον Σταυρό, τα κάτωθι, ενδεικτικά, γεγονότα δείχνουν το χαρακτήρα του ως κυρίαρχη θρησκευτική αντίληψη στη χώρα:

1. Ο Σταυρός αποτελεί μέρος της σημαίας της χώρας
2. Ο Σταυρός δίδεται σε κάθε άτομο στα πλαίσια του Ιερού Μυστηρίου της βαπτίσεως, γεγονός που συνδέεται και με τη δογματική σημασία του Σταυρού, ως αναλύθηκε ανωτέρω
3. Το σημείο του Σταυρού σημειώνεται από τους πιστούς επανειλημμένως σε κάθε λατρευτική πράξη, ως αναπόσπαστο μέρος των Ιερών Ακολουθιών και των Ιερών Μυστηρίων

- 
4. Το σημείο του Σταυρού σημειώνεται από τους ανθρώπους σε κάθε περίπτωση κινδύνου, ως μέσο προστασίας
 5. Ο Σταυρός αποτελεί το εξωτερικό διακριτικό γνώρισμα των Ιερών Ναών
 6. Ο Σταυρός, σε μεγάλο μέγεθος, τοποθετείται προς φύλαξη ολόκληρων περιοχών και πόλεων

• ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

Στην απόφαση **17/2008 του Αρείου Πάγου (Ολομέλεια)**, η οποία υιοθέτησε παρόμοια νομική ερμηνεία με την υπ' αριθμ. **6/1990 απόφαση του Αρείου Πάγου (Ολομέλεια)** ορίζεται ότι: «...για την αυτόματη χωρίς άλλη διαδικασία επέκταση του δεδικασμένου ή της ισχύος αλλοδαπής αποφάσεως στην Ελλάδα ή για την αναγνώριση με δικαστική απόφαση του δεδικασμένου αυτής στην Ελλάδα απαιτείται, ως αρνητική προϋπόθεση, η μη αντίθεσή της προς τα χρηστά ήθη ή προς τη δημόσια τάξη, όπως αυτή εκλαμβάνεται υπό την αναφερόμενη στο άρθρο 33 του ΑΚ έννοια της διεθνούς, κατά την ορολογία που επικράτησε, δημόσιας τάξεως, που αποτελείται από θεμελιώδεις κανόνες και αρχές, που κρατούν σε ορισμένο χρόνο στη Χώρα και απηχούν τις κοινωνικές, οικονομικές, πολιτειακές, πολιτικές, θρησκευτικές, ηθικές και άλλες αντιλήψεις, που διέπουν το βιοτικό ρυθμό αυτής και αποτελούν το φράγμα εφαρμογής στην ημεδαπή κανόνων αλλοδαπού δικαίου, η οποία μπορεί να προξενήσει διαταραχή στην αρμονία του ρυθμού αυτού, που κυριαρχεί στη χώρα και διέπεται από τις εν λόγω αρχές (Ολομέλεια Αρείου Πάγου, ΟΛΑΠ, 17/2008, ΟΛΑΠ 6/1990).»

Η θεμελίωση των δογμάτων της Ορθόδοξης Εκκλησίας ως πυρήνας της δημόσιας τάξης έχει επίσης λάβει χώρα νομολογιακά, από τον Άρειο Πάγο, σε Ολομέλεια. Ποιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με την **17/2008 ΟΛΑΠ**: «Στους θεμελιώδεις αυτούς κανόνες και αρχές, που κρατούν στη Χώρα και απηχούν θρησκευτικές και ηθικές αντιλήψεις, ανήκουν δε στον πυρήνα της διεθνούς δημόσιας τάξεως, περιλαμβάνονται και τα δόγματα, οι


ιεροί αποστολικοί και συνοδικοί κανόνες και οι ιερές παραδόσεις
της επικρατούσας στην Ελλάδα Θρησκείας της Ανατολικής
Ορθόδοξης Εκκλησίας του Χριστού, των οποίων το άρθρο 3 του
Συντάγματος επιτάσσει ρητά την απαρασάλευτη τήρηση,
αναγορεύοντας τους σε επαυξημένης ισχύος ουσιαστικούς κανόνες
δικαίου» (Ολομέλεια Αρείου Πάγου 17/2008).

Θα πρέπει στο σημείο αυτό να τονισθεί ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση η διατάραξη της δημόσιας τάξης έλαβε χώρα τόσο με τη τέλεση πράξεων (βεβήλωση εικόνας της Υπεραγίας Θεοτόκου και του Σταυρού) όσο και με τη διέγερση άλλων, τόσο των παρισταμένων στη συγκέντρωση όσο και τρίτων προσώπων που θα ελάμβαναν γνώση του συμβάντος, στην τέλεση παρομοίων πράξεων, δηλαδή στη διατάραξη της δημόσιας τάξης και μάλιστα με τη χρήση παράνομης βίας (κατ' άρθρο 330 ΠΚ). Εν προκειμένω, η χρήση παράνομης βίας είχε ως άμεση συνέπεια και την ευθεία προσβολή του δικαιώματος της θρησκευτικής ελευθερίας, που είναι θεμελιώδες Συνταγματικό δικαίωμα, περιλαμβανόμενο στις αρχές του πολιτεύματος και προστατεύεται κατά το άρθρο 134 ΠΚ, όπως αναλύεται και στη συνέχεια.

• Άρθρο 330 Παράνομη βία

«1. Όποιος με σωματική βία ή απειλή σωματικής βίας ή άλλης παράνομης πράξης ή παράλειψης εξαναγκάζει άλλον σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή για τις οποίες ο παθών δεν έχει υποχρέωση, τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή, ανεξάρτητα αν το απειλούμενο κακό στρέφεται εναντίον εκείνου που απειλείται ή κάποιου από τους οικείους του...»

Με βάση το ανωτέρω άρθρο η χρήση βίας προς εξαναγκασμό κάποιου άλλου σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή για τις οποίες ο παθών δεν έχει υποχρέωση τιμωρείται ποινικά. Στη νομολογία έχει κριθεί ότι στοιχεία του εγκλήματος της παράνομης βίας είναι: «α) εξαναγκασμός άλλου σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή για τις οποίες ο παθών δεν έχει υποχρέωση, β) ο εξαναγκασμός αυτός να γίνει με τη χρήση της σωματικής βίας ή απειλής σωματικής βίας ή άλλης παράνομης πράξης ή παράλειψης, γ) δόλος. Άρκει και ο ενδεχόμενος, στον οποίο περιλαμβάνεται η γνώση ότι η απειλούμενη πράξη ή

**παράλειψη είναι παράνομη και η βούληση του δράστης να εξαναγκάσει τον άλλο σε πράξη παράλειψης ή ανοχή σε κάτι στο εκείνος εκείνος δεν υποχρεούται**, και δ) αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ σωματικής βίας ή της απειλής σωματικής βίας, κλπ και της πράξης, παράλειψης ή ανοχής αυτής» (ΑΠ 1041 / 2010 Τμήμα Ε' Ποινικό)

Σχετική νομολογία για τη συναυτουργία στα πλαίσια άσκησης παράνομης βίας: «κατά την έννοια της διάταξης του άρθρου 45 ΠΚ συναυτουργία είναι η άμεση ή διαδοχική σύμπραξη περισσοτέρων από ένα προσώπων στην τέλεση κάποιου εγκλήματος, το οποίο διαπράττουν με κοινό δόλο, δηλαδή με συναπόφασή τους, την οποίαν έλαβαν, είτε πριν από την πράξη τους ή κατά την τέλεση της, ώστε καθένας τους να θέλει ή να αποδέχεται την τέλεση της και να γνωρίζει ότι και ο άλλος από αυτούς ενεργεί με δόλο τέλεσης της πράξης και να θέλει ή να αποδέχεται να ενώσει τη δράση του με τη δράση των άλλων. Είναι δε αδιάφορο αν η πραγμάτωση της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος τελείται από όλους κατά τον αυτό τρόπο και με την αυτή ενέργεια. Αρκεί ότι όλοι τελούν εν γνώσει της πρόθεσης μεταξύ τους για την τέλεση του ίδιου εγκλήματος» (ΑΠ 1998 / 2018, Τμήμα Στ' Ποινικό)

Επιπλέον, έχει κριθεί ότι: ««η αντικειμενική υπόσταση του υπαλλακτικώς μικτού εγκλήματος της παράνομης βίας συνισταται στον εξαναγκασμό άλλου σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή, για τις οποίες δεν υφίσταται υποχρέωση αυτού, με τη χρησιμοποίηση από το δράστη είτε σωματικής βίας, είτε απειλής σωματικής βίας, είτε απειλής, άλλης παράνομης πράξης ή παράλειψης. Προκειμένου για απειλή παράνομης πράξης, η απελούμενο κακό που θα προέλθει από την παράνομη πράξη, δεν απαιτείται να συμβεί άμεσα, αλλά αρκεί να συμβεί σε χρονική απόσταση από την απειλή, τόση όση είναι ικανή να εξαναγκάσει τον παθόντα να προβεί στην πράξη, παράλειψη ή ανοχή» (ΑΠ 240 / 2015, Τμήμα Στ' Ποινικό)

Στη συγκεκριμένη περίπτωση **η παράνομη βία έλαβε χώρα τόσο λεκτικά όσο και με πράξεις – με τη χρήση σωματικής βίας – ώστε ο παθών/ κάτοχος της εικόνας της Υπεραγίας Θεοτόκου και του Σταυρού να εξαναγκασθεί στην ανοχή της βεβήλωσης της εικόνας της Υπεραγίας Θεοτόκου και του Σταυρού.**


Να τονισθεί εδώ επιπλέον πως η παράνομη βία αλλά και η προσβολή της δημόσιας τάξης είναι εγκλήματα αυτεπαγγέλτως διωκόμενα,
φέρα θα έπρεπε η δικαιοσύνη να έχει ήδη παρέμβει αυτεπάγγελτα.

Περαιτέρω, **η βεβήλωση της εικόνας της Υπεραγίας Θεοτόκου και του Σταυρού** στα πλαίσια της συγκέντρωσης στην Αθήνα στις 8.3.2021 συνιστά και παραβίαση του **άρθρου 134** του **Ποινικού Κώδικα** καθόσον με τη βεβήλωση αυτή **προσβλήθηκε ευθέως το θεμελιώδες συνταγματικό δικαίωμα της θρησκευτικής ελευθερίας, το οποίο προστατεύεται στο άρθρο 13 του Συντάγματος**, όπως το άρθρο αυτό συσχετίζεται, προκειμένου για την Ορθόδοξη Εκκλησία, με το προοίμιο του Συντάγματος και το άρθρο 3 του Συντάγματος.

- **Προοίμιο/ επικεφαλίδα του Συντάγματος:**

«Εις το όνομα της Αγίας και Ομοουσίου και Αδιαιρέτου Τριάδος»

- **ΑΡΘΡΟ 3**

«1. Επικρατούσα θρησκεία στην Ελλάδα είναι η θρησκεία της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας του Χριστού. Η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ελλάδας, που γνωρίζει κεφαλή της τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό»

- **ΑΡΘΡΟ 13**

«1. Η ελευθερία της θρησκευτικής συνείδησης είναι απαραβίαστη..»

- **Άρθρο 134 Εσχάτη προδοσία**

«1. Όποιος επιχειρεί με βία ή απειλή βίας να καταλύσει, να μεταβάλει, να αλλιώσει ή να καταστήσει ανενεργό, διαρκώς ή προσκαίρως, το δημοκρατικό πολίτευμα που στηρίζεται στη λαϊκή κυριαρχία ή **θεμελιώδεις αρχές ή θεσμούς του πολιτεύματος αυτού** τιμωρείται με κάθειρξη ισόβια ή πρόσκαιρη τουλάχιστον δέκα ετών... 3. Θεμελιώδεις αρχές και θεσμοί του πολιτεύματος θεωρούνται στο Κεφάλαιο αυτό: ... και η) **η γενική ισχύς και προστασία των ατομικών δικαιωμάτων που προβλέπει το Σύνταγμα.**»

Σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 134 ΠΚ προς προστασία θεμελιωδών Συνταγματικών δικαιωμάτων έχει ορισθεί ότι: «Εξάλλου το δημοκρατικό πολίτευμα που αποσκοπεί να προστατεύσει το άρθρο 134 ΠΚ ταυτίζεται εννοιολογικά με το ουσιαστικό Σύνταγμα. Έτσι, οι προσβολές του πολιτεύματος που περιγράφονται στο άρθρο 134 ΠΚ συνιστούν και προσβολές του Συντάγματος. Οι άλλες μορφές εκτός από την κατάλυση του δημοκρατικού πολιτεύματος στην ουσία είτε ταυτίζονται είτε αποτελούν μορφές μερικότερων προσβολών του πολιτεύματος ή αφορούν σημαντικούς θεσμούς ή αρχές του. Ο νόμος τις θεωρεί όλες ίσης απαξίας, γιατί με κάθε μία από αυτές αλλοιώνεται σημαντικά το δημοκρατικό πολίτευμα.» (Σπινέλλης Δ.Δ., μελέτη, «Δικαίωμα αντίστασης και ποινικό δίκαιο», γ' τόμος, Το δικαίωμα της αντίστασης, Δικανικοί Διάλογοι, Π.Ν Σάκκουλας, Αθήνα, 1995, κεφ.3.3).

Ενώψει των ανωτέρω, με την παρούσα

ΑΙΤΟΥΜΕΘΑ

Τη διερεύνηση εκ μέρους σας των γεγονότων που σχετίζονται με τη βεβήλωση της εικόνας της Υπεραγίας Θεοτόκου και του Σταυρού κατά τη διάρκεια της συγκέντρωσης που έλαβε χώρα στην Αθήνα στις 8.3.2021 και την **πλήρη τιμώρηση**, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο νόμο, όλων των συμμετεχόντων και διενεργούντων, είτε ευθέως είτε έμμεσα, την εν λόγω βεβήλωση ενώ υφίσταται και ο κίνδυνος η βεβήλωση αυτού του είδους να επεκταθεί και να παγιωθεί ως πρακτική εκδήλωσης κοινωνικής αντίδρασης.

Με την παρούσα συνυποβάλλεται λίστα σχετικών (τριών).

Αθήνα, 19.3.2021

Με τιμή,

Οι καταγγέλλουσες

